

گیلان

در سفرنامه‌ها و پژوهش نامه‌های

خانم

تحقيق، ترجمه و بازنوشتة

دکتر هاشم رجبزاده

فرهنگ ایران

حوزه‌ی هنری گیلان

شرح ژاپنیان مسافر که در این مجموعه ارائه شده‌است، وصفی است از مناعت و کوشایی و آزادگی گیلانیان. به گواه این اثر، ژاپنی‌ها در گیلان مردمی را می‌دیدند که ذهن و دل‌شان همچون سرزمین شمال ایران نزه و پرطراوت بود و آماده‌ی پذیرفتن و پیش بردن شیوه‌ها و اندیشه‌های تازه.

این اثر دریچه‌ای است به شناخت سهم گیلان در تاریخ روابط فرهنگی ایران و ژاپن در عصر تجدد، و تلاش‌های محققان ژاپنی در رساییت به جایگاه واقعی و والا گیلان در تمدن باستانی ایران زمین.

بخش‌ها و فصل‌های این کتاب با همکاری شماری از ایران پژوهان ژاپنی و دانش‌آموختگان و دانشجویان ممتاز رشته‌ی زبان فارسی و ایران‌شناسی دانشگاه طالعت خارجی اوساکا به فارسی درآمده است.

فروشگاه اینترنتی کوکاکولا (پیشنهادی)

فوند اسناد

سازمان: ۹۷۸-۹۶۴-۱۹۰-۳۰۹-۳

9 789641 903093

7500 تومان

به نام پروردگار یکتا

کتابخانه ملی ایران

گیلان

در سفرنامه‌ها و پژوهش‌نامه‌های ژاپنی

فرهنگ ایرانی

سرشناسنامه	- رجبزاده، هاشم، ۱۳۲۰
عنوان و پدیدآور	: گیلان در سفرنامه‌ها و پژوهش‌نامه‌های ژاپنی / ترجمه و گردآوری هاشم رجبزاده.
مشخصات نشر	: رشت : فرهنگ ایلیا، ۱۳۹۲
مشخصات ظاهری	: ۲۳۶ ص.
شابک	۳۰۹ - ۱۹۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸
موضوع	: سفرنامه‌های ژاپنی
ردیفندی کنگره	: گیلان -- سیر و سیاحت
ردیفندی دیبوی	: DSR ۲۰۴۹/۳۱۱۷۲۹۰
شماره کتابخانه ملی	: ۹۵۵/۲۳

گیلان

در سفرنامه‌ها و پژوهش‌نامه‌های ژاپنی

تحقیق، ترجمه و بازنوشتۀ
دکتر هاشم رجبزاده

موزه ایران

گیلان در سفرنامه‌ها و پژوهش‌نامه‌های زبانی

دکتر هاشم رجب‌زاده

چاپ نخست: بهار ۱۳۹۲

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شماره‌ی نشر: ۴۳۵

خدمات چاپ: جهان کتاب

همه‌ی حقوق این کتاب محفوظ است.

شابک: ۳-۰۹-۱۹۰-۹۶۴-۹۷۸

نشر فرهنگ ایلیا، رشت، خیابان آزادگان

جنوب دبیرستان بهشتی (خ صفائی)، خیابان حاتم، شماره ۴۹

تلفن: ۰۱۳۱ - ۳۲۴۴۷۲۲ - ۳۲۴۴۷۲۳

www.nashreilia.ir

فهرست

- ۹ مقدمهٔ فراهم آورنده
- ۱۵ بهرهٔ یکم: وصف گیلان در سفرنامه‌ها
یوشیدا، ماساهارو (۱۸۸۰ - ۱۸۸۱): یوشیدا ماساهارو و همراهانش سفر
بازگشتن نخستین هیأت سفارت ژاپن از راه گیلان در دوره ناصرالدین شاه
- ۳۷ فوروکاوا، نوبویوشی (۱۸۸۰ - ۱۸۸۱): شرح دراز دامن فوروکاوا، سفر بازگشتن
از ایران از راه گیلان
- ۵۷ فُوكوشیما، یاسوماسا (۱۸۹۶): فُوكوشیما در ایران، مأموریت فُوكوشیما
یهناگا، تویوکیچی (۱۸۹۹): یهناگا و سفر او به شمال ایران، سفر ایران یهناگا
- ۶۹ اینووه، ماساجی (۱۹۰۲): ملواهاله، دریای خزر، گیلان و مازندران در
سفرنامه اینووه ماساجی
- ۷۷ سُوزوکی، شین‌جو (۱۹۰۵ - ۱۹۰۶): سفر شین‌جو سُوزوکی در فلات ایران
- ۹۵ اوءبا کاگه‌آکی (۱۹۱۱): خبرنگاری شیفتة جهانگردی؛ سفر رفت و بازگشت او
به ایران از راه گیلان و مازندران
- ۱۱۳ تُئی‌تائی‌شیرو (۱۹۲۳): گیلان در خاطرات سفر تُئی‌تا
- ۱۱۷ اوچی‌یاما، ایواتارو (۱۹۲۶): وصف گیلان در سفرنامه و خاطرات اوچی‌یاما
- ۱۲۵ اوکاموتو، تاکه‌زوء (۱۹۳۳): وصف گیلان در سفرنامه و خاطرات ایران اوکاموتو

- ۱۲۷ اینووه، نیجی (۱۹۳۴): گیلان در خاطرات نیجی اینووه
۱. سفر به ایران از راه باکو و انزلی
۲. سفر به گیلان همراه یاماذا سفیر ژاپن
- ۱۴۵ یاماذا، هیساناری (دهه ۱۹۷۰): هیساناری یاماذا در گیلان
- ۱۵۱ بهره دوم: تحقیق‌ها درباره گیلان، تاریخ، و مردم آن
فوکائی، شینجی؛ فن ساخت ظرفهای شیشه‌ای با رشته‌های افزوده پیدا آمده
در دوره‌های اشکانی و ساسانی؛ و پیشرفت تدریجی آن به شرق
- ۱۶۱ هایاشی، ریوایچی؛ جام مفرغی هفت ترک ساسانی (یافته شده در گیلان)
- ۱۶۹ شیماذا، جوهی؛ سربازان ساسانی در سپاه اسلام
- ۱۸۷ هیأت‌های باستان‌شناسی ژاپن در ناحیه دیلمان (۱۹۶۰ تا ۱۹۷۸ میلادی)
- ۱۹۹ آثار هنری گیلان در ژاپن
- ۲۱۱ نمایه

یادداشت

وسوشه‌ی درک رمز و راز سرزمین‌های دوردست، بهویژه شرق اسرارآمیز، همواره سیاحان و پژوهش‌گران را به گشت‌وگذار در این سرزمین واداشته است.

ایران با پیشینه‌ای از تمدن غنی، یکی از سرزمین‌های مورد علاقه‌ی سیاحان در طول تاریخ بوده و هست، تا جایی که می‌توان از نوشه‌های همین سیاحان به شیوه‌ی زندگی مردم، آداب و رسوم، جغرافیا، ویژگی‌های اقلیمی، معماری و... پی برد.

سفرنامه‌نویسی از سوی مسافران غربیه‌ای که با اهداف گوناگون به ایران سفر کردند، در نوع خود رویدادی مبارک بود. برخی از نوشه‌های این سیاحان درباره‌ی ایران گاه چنان دقیق و شفافیتی دارد که می‌توان وضعیت اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی مقطعی از تاریخ گذشته را به درستی در آن دید. البته اگر از اشتباهات سهوی و گاه عمدی این مسافران بگذریم و خوشبینانه‌تر به این دسته از آثار نگاه کنیم، در می‌باشیم که بخش عمدی‌ای از این سفرنامه‌ها، یادگار سال‌هایی از تاریخ کشور ما است که از دید هم‌وطنان مان پنهان مانده است؛ از طرفی این آثار (در صورت غیرمغرضانه بودن) بازگوکننده‌ی آسیب‌ها، ضعف‌ها یا اقتدار و نقاط قوت‌بخشی از گذشته‌ی ما است که از پشت عینک بی‌رنگ مسافری بی‌طرف دیده و ثبت شده است، چیزی که ما یا به عادت مالوف ندیده‌ایم؛ یا اگر دیده‌ایم بی‌تفاوت از کنار آن گذشته‌ایم!

«گیلان در سفرنامه‌ها و پژوهش‌نامه‌های ژاپنی» همان‌طور که از اسم آن پیداست نوشه‌های سیاحان ژاپنی در مورد گیلان است. هم‌چنین بخشی از این اثر ترجمه‌ی پژوهش‌هایی است که پژوهشگران ژاپنی در زمینه‌ی آثار باستانی و صنایع دستی و... این سامان از خود بر جای گذاشته‌اند که به قلم شیوای دکتر هاشم رجب‌زاده که سالیان درازی است در بخش ایران‌شناسی دانشگاه‌های ژاپن مشغول تحقیق و پژوهش است، گردآوری و برگردان شده است.

حوزه‌ی هنری گیلان برای ارج نهادن به دقت و زحمت سیاحانی که اوضاع سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و اقلیمی کشور ما را مورد مدافعت قرار داده‌اند، ترجمه‌ی این اثر را به علاقه‌مندان فرهنگ و تمدن ایران زمین تقدیم می‌نماید.

حوزه هنری گیلان

حوزه هنری گیلان

نشانی اینترنتی
www.artguilan.ir

مرکز پخش
۰۱۳۱ - ۲۲۶۵۵۲۴

مقدمهٔ فراهم آورنده

اگر گفته شود که این کتاب از برکات حضور دوست فاضل گرامی ام آقای کامیار عابدی در اوساکا ژاپن است، سخنی به گزاف نیست، زیرا که ایشان بودند که واسطه خیر شدند و یک سال و چند ماه پیش ابتکار ستودنی و شوق برانگیز مدیر فرزانه نشر گرامی فرهنگ‌ایلیا را برای فراهم آوردن کتابی از نوشه‌های ژاپنیان درباره گیلان و مردم آن به این نگارنده رساندند و فرآورد آن مجموعه‌ای شد که در پیش‌رو دارید، که نخستین دفتری است که به سفارش ناشری خوش‌فکر و دل‌آگاه گردآورده‌ام. به راستی هم پس از به میان آمدن این پیشنهاد پسندیده متوجه شدم که سرزمین سرسبز گیلان و مردم کوشا، آزادفکر و میهمان دوست آن چه جایگاهی در ذهن و دل مسافران ژاپنی در گذر بیش از یک‌صد و سی سال تا به امروز داشته‌اند. گیلان گذرگاه اصلی مسافران خارجی بود که از چند صد سال پیش، و بخصوص از نیمة سده نوزده میلادی و سال‌های حکومت ناصرالدین شاه، به سیر و سیاحت یا مأموریت و سفارت به ایران آمده‌اند؛ و مسافران ژاپنی نیز هرچند که در اوایل از راه جنوب و اقیانوس هند و خلیج فارس و سفر دراز زمینی از بوشهر به تهران می‌آمدند، مسیر گیلان و دریای کاسپین و قفقاز و ترکستان را برای بازگشتن مناسب‌تر می‌یافتدند، و سهولت نسبی سفر از این راه که بیم و نگرانی از توفان و کویر و کوهستان‌های سخت‌گذر جنوب ایران را نداشت- و بیش‌تر وقت‌ها مهر و یاری و هم‌دلی مردم شهرها و روستاهای هم بدرقه راهشان بود- خاطره پسین روزهای سفر و

اقامتشان در ایران را دلپذیر می‌ساخت. آن‌ها در گیلان مردمی را می‌دیدند که ذهن و دل‌شان همچون سرزمین سرسبز شمال ایران نزه و پُر طراوت بود و آماده پذیرفتن و پیش‌بردن شیوه‌ها و اندیشه‌های تازه؛ هرچند که به گواهی تاریخ و در پناه موانع طبیعی اقلیم خود، هیچ‌گاه بیگانگان مهاجم را با هر نیرو و انبویی و سرسختی آن‌ها برنتافته و اصالت و آزادگی خود را نگاه داشته‌اند. پایداری آن‌ها در برابر یورش مغولان، تا جایی که ایلخانان ایرانی شده را هم در این سودا ناکام گذاشتند، از حمامه‌های تاریخ ایران است. ایلخانان که بر قلمرو پهناوری، از خراسان تا خلیج فارس و از شرق هندوستان تا آسیای صغیر، حکم می‌راندند، پس از بارها تلاش و تهاجم ویرانگر به گیلان، تسلط فراگیر و پایداری بر این خطه نیافتدند.

شرح ژاپنیان مسافر که در این مجموعه ارائه شده است وصفی دیگر از مناعت و کوشایی و آزادگی هم‌میهنان گیلانی ما بازمی‌گوید. از نشر ارجمند فرهنگ‌ایلیا باید سپاسگزار بود که فرصتی فراهم‌آوردند که سهم گیلان در تاریخ روابط فرهنگی ایران و ژاپن در عصر تجلد، و تلاش‌های محققان ژاپنی در رهیافت به جایگاه واقعی و والای گیلان در تمدن باستانی ایران‌زمین بیشتر شناخته شود؛ و این تلاش گام تازه‌ای است در سوی شناخت و دریافت ژرفاتر در این گستره‌ها.

بخش‌ها و فصل‌های این کتاب با همکاری شماری از دوستان ایران‌پژوه ژاپنی و دانش‌آموختگان و دانشجویان ممتاز رشته زبان فارسی و ایران‌شناسی دانشگاه مطالعات خارجی اوساکا به فارسی درآمده، که در هر مورد نام گرامی‌شان در آغاز مقاله آورده شده است. در این مقدمه هم برای

گرامی داشت این دوستان دانشور و ارج داشت همکاری ارزنده‌شان سهم هر کدام یاد می‌شود:

در بخش سفرنامه‌های ایران یوشیدا ماساهارو، فورُوكاوا نوبویوشی، فوکوشیما یاسوماسا، یهناگا تویوکیچی، اینووه ماساجی، سوزوکی شینجو، اوءبا کاگه‌اکی، نوئی تائی‌شیرو، و یامادا هیساناری با همکاری دوست ایران‌پژوه گرامی ام آقای کینجی ثه‌اورا به فارسی درآمده است. از این میان، ویرایش دوم ترجمه سفرنامه یوشیدا ماساهارو به تازگی انتشار یافت (بهنشر، ۱۳۹۰)؛ سفرنامه فورُوكاوا نوبویوشی چندسالی پیش تر منتشر شده بود (انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، ۱۳۸۴)؛ سفرنامه اینووه ماساجی در بهار سال ۱۳۹۰ به همت انتشارات طهوری از چاپ درآمد؛ و فارسی شده سفرنامه آموزنده فوکوشیما یاسوماسا در بهار امسال (۱۳۹۲) در دسترس اهل تحقیق درآمد (سفرنامه ایران و قفقاز و ترکستان، نشر دفتر پژوهش‌های فرهنگی).

ترجمه سفرنامه خواندنی اینووه ئیجی با همکاری خانم توشیمی ایتو داش آموخته دانشگاه مطالعات خارجی اوساکا و مدرس کنونی دانشگاه کمبریج آمده و منتشر شد (دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۳).

در بخش تحقیق‌ها، مقاله جام مفرغی هفت ترک ساسانی، نوشتۀ زنده‌یاد هایاشی ریوایچی، با همکاری خانم کیکو هایاشی‌دا (سوزوکی) داش آموخته دانشگاه مطالعات خارجی اوساکا به فارسی درآمده و در کتاب جستارهای ژاپنی در قلمرو ایران‌شناسی (تحقیق و گردآورده هاشم رجب‌زاده، نشر بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، ۱۳۸۶) منتشر شده است. مقاله سربازان ساسانی در سپاه اسلام، نوشتۀ مرحوم شیمادا جوهی،

بازنوشتهٔ دو ترجمهٔ مستقل خانم‌ها توشیمی ایتو و یوکو تاکاهاشی دانش‌آموختگان دانشگاه مطالعات خارجی اوساکا است، که این نیز در کتاب جستارهای ژاپنی در قلمرو ایران‌شناسی آمده است.

دو مقاله «هیأت‌های باستان‌شناسی ژاپن در ناحیه دیلمان» و «آثار هنری گیلان در ژاپن» که آقای پرسور توه سوگی مورا برای مدخل کلی «ژاپن» در ایرانیکا نگاشته بود، با فکر و قلم خانم آزاده سلحشور طبری به فارسی درآمده و پیش‌تر در کتاب «ایران‌شناسی در ژاپن» (گردآورده هاشم رجب‌زاده، نشر مرکز دایرة المعارف بزرگ اسلامی، ۱۳۸۹) انتشار یافته است.

همه این محققان و مترجمان دانشور ارجمند در فراهم آمدن کتاب «گیلان در سفرنامه‌ها و پژوهش‌نامه‌های ژاپنی» سهم شایسته دارند.

این مقدمه را با تجدید سپاسگزاری از دوست فرهیخته‌ام آقای کامیار عابدی و دیگر حامیان نشر این اثر به پایان می‌برم، که در سایه مهر و دانایی و همدلی‌شان در احوالی که نشر کتاب کاری توان‌فرسا است و با ناشران صاحب‌جهان ماجرایی چندین ساله می‌رود و تیغ جور ویراستاران همه چیزدانشان تا عمق جان می‌نشیند، انتشار این دفتر، کم‌آزارنده‌ترین کار در نشر کتاب‌هایم در چهل‌ساله گذشته بود.

هاتف آن روز به من مژده این دولت داد

که بدان جور و جفا صبر و ثباتم دادند

هاشم رجب‌زاده

فروردین ۱۳۹۲، اوساکا

بهرهٔ یکم:
وصف گیلان در سفرنامه‌ها

یوشیدا ماساهازو^۱ و همراهانش
سفر بازگشتن نخستین هیأت سفارت ژاپن از راه گیلان
در دوره ناصرالدین شاه
۱۲۹۷-۹۸ هـ (۱۸۸۰-۸۱ م.)

ژاپن در سال ۱۸۸۰ میلادی، دوازده سال پس از آغاز جنبش تجدد این کشور در سال ۱۸۶۸، که «نهضت بازگشت قدرت به میجی» (به نام میجی، امپراتور نامور ژاپن که در سالهای ۱۸۶۷ تا ۱۹۱۲ بر تخت بود) نام گرفته است، در عرصه تحرک جهانی چنان پُرستان و توان پیش رفته بود که نخستین هیأت سفارت خود را روانه غرب آسیا کرد تا احوال ایران را که کشوری کهن و پویا و قوی در آن سوی آسیا شناخته می‌شد از نزدیک بررسد و نیز اوضاع مملکت عثمانی را بهتر بشناسد. رهبران تجدد ژاپن خوب دریافته بودند که این دو سرزمین واپس مانده از کاروان تمدن صنعتی در گسترهای که از نظر جغرافیای سیاسی عالم تنش خیز و بحران زا

۱ در نوشتن نامهای ژاپنیان، برابر ترتیب معمول در ژاپن، نخست نام خانواده و سپس نام کوچک آمده است.

* بخشی از کتاب سفرنامه‌ی یوشیدا ماساهازو؛ نخستین فرستاده‌ی ژاپن به ایران (۱۲۹۷ م.ق.)، که با همکاری نی‌با و کینجی نه‌اورا ترجمه شده است (به نشر، ۱۳۷۳ و ۱۳۹۰ م)، چاپهای اول و دوم).

است و در چنبره رقابت و آز و نیرنگ قدرت‌های باختری آینده‌ای آرام و ایمن نخواهند داشت، و ژاپن در سیاست جهانی خود بویژه در برابر قدرت‌نمایی و تهدیدهای روسیه تزاری ناگزیر است که خود را از چند و چون آنچه در این سرزمین‌ها می‌گذرد آگاه نگاه دارد.

هیأت سفارت ژاپن، به ریاست یوشیدا ماساهاارو از وزارت خارجه و دستیاری فُورُوكاوا نویویوشی (که اسم کوچک او سِن یو هم خوانده می‌شود) افسر ستاد نیروی زمینی ژاپن همراهی یوکویاما ماگوایچیرو و چهار بازرگان دیگر بود. این چهار به تشویق وزیر تجارت ژاپن و برای بازاریابی به این هیأت پیوسته بودند. آن‌ها در بهار سال ۱۸۸۰ با ناو هیمه‌ی که برای نشان‌دادن قدرت ژاپن نوین عازم دیدار از بندرهای اقیانوس هند بود، از توکیو روانه شدند.

رونق دیدار سیاحان از ایران

نیمة دوم سده نوزده میلادی همزمان با سال‌های میانی سلطنت ناصرالدین‌شاه و دوره ثبات و سکون نسبی در ایران و تاخت و تاز و رقابت قدرت‌های رقیب خارجی در این پهنه، بخصوص از راه نیرنگ بازی و در عرصه دیپلماسی، روز بازار گشت و گذار و «کشف و شهود» سیاحان خارجی در ایران بود. بیشتر اینان سفرنامه‌هایی از خود بر جای گذاشته‌اند.

برابر فهرستی که گُرزن به دست داده است (ایران و قضیه ایران، ج ۱، ص ۴۸-۳۸) شمار مسافران خارجی که به ایران آمده و سفرنامه‌ای درخور توجه نوشته‌اند که به یکی از زبان‌های اروپائی ترجمه شده، چنین بوده است:

میان سال‌های ۱۳۰۰ تا ۱۵۰۰ میلادی ۱۲ نفر

میان سال‌های ۱۵۰۰ تا ۱۶۰۰ میلادی ۱۵ نفر

میان سال‌های ۱۶۰۰ تا ۱۷۰۰ میلادی ۴۱ نفر

میان سال‌های ۱۷۰۰ تا ۱۸۰۰ میلادی (دوره ناصری) میان ضعف و

برافتادن صفویان و جایگیر شدن قاجاریان) ۳۱ نفر

میان سال‌های ۱۸۰۰ تا ۱۸۹۱ میلادی ۱۹۴ نفر

از این شمار اخیر، ۸۶ نفر در نیمه اول سده نوزده و ۱۰۸ نفر میان

سال‌های ۱۸۵۰ تا ۱۸۹۰ آمدند که از اینان نیز ۴۳ نفرشان در

سال‌های ۱۸۸۰ تا ۱۸۹۰ م. (۱۲۸۷ تا ۱۲۹۷ هق) در ایران بودند.

سفر یوشیدا و همراهانش، که نخستین فرستادگان ژاپن به ایران در

تاریخ جدید بشمارند، نیز در همین دوره ده ساله رونق فراز آمدن

مهمنان‌های ناخوانده، و در سال‌های ۱۸۸۰ و ۱۸۸۱ میلادی (۱۲۹۷ و

۱۲۹۸ هق) بود؛ و آنان کمی بیش از شش ماه، از تابستان سال ۱۸۸۰

تا زانویه ۱۸۸۱، در ایران به سیر و سفر و دیدار گذرانند.

زندگی یوشیدا

یوشیدا ماساهارو (۱۸۵۲ تا ۱۹۲۱) در خانواده‌ای سامورایی بار آمد.

پدرش توئیوئه از دیوانسالاران دستگاه حکومت توکوگاوا، و نیز

دانشمند ادب چین نیز بود، و پدری سختگیر؛ و به پسر کوچکش

گفت تا انگلیسی یاد بگیرد.

MASAHARO نیز چون پدر به آموختن دانش و ادب چین پرداخت.

هنگامی که ۲۰ سال داشت، قاضی ایالت اهیمه شد. ایتاباگاکی تایسُو که

«حزب آزادی» را بنیاد کرد. ماساهارو به یاری او برخاست؛ کار قضاوت را رها کرد و به توسا (زادگاه خود) بازگشت، و به انتشار مجلهٔ کاینان شین‌شی برای این حزب پرداخت. ماساهارو در کنار سردبیری این روزنامه سخنرانی‌های ایتاگاکی را می‌نوشت و عبارتها و شعرهای زیبا در آن می‌آورد. این سخنرانیها محبوبیت زیاد میان مردم پیدا کرد. او شعر را الطیف و زیبا می‌سرود.

در گیرودار تحول و بحران مشروطه‌خواهی این سالها، پلیس، حزب لیبرال را زیر نظر داشت و دوستان ماساهارو را گرفت؛ اما او گریخت. چند سالی پس از آن، ماساهارو مأموریت سفارت یافت و به ایران و عثمانی رفت و در ایران پیش ناصرالدین شاه بار یافت؛ و چون بازگشت، گزارش سفرش را نوشت و به وزارت خارجه داد. این گزارش با عبارات بسیار پخته و پرداخته و زیبا نوشته شده، و در انشا و عبارت‌پردازی بهترین گزارشی است که از آغاز تأسیس وزارت خارجه ژاپن در اسناد آن آمده است.

در سال ۱۸۸۲ که ایتو هیروبومی برای الگو گرفن و تهیه طرح قانون اساسی ژاپن به اروپا می‌رفت، ماساهارو به عضویت هیأت او انتخاب شد. ماساهارو در این مأموریت با زنی آلمانی آشنا شد، و او را شریک زندگی خود ساخت؛ و چون به ژاپن بازآمد، ناگزیر از کار دولتی دست کشید. او مردی بود با روح نقاد، حساس و نازک طبع؛ اما بخت با وی یار نبود. مال و مقامش را از دست داد؛ در خانه کوچکش گوشه گرفت و به مطالعهٔ پرداخت و لغتنامه‌ای (شرح نشانه‌های مفهوم‌نگار چینی (به ژاپنی: کانجی) برای دانش آموزان دبستانی) نوشت که در سال ۱۸۸۳ منتشر شد.